

Jan Bang forlater redaksjonen - Men heldígvís lover han fortsatt å være en LandsByLiv-venn

Rigmor Skålholt intervjuer Jan Bang
Foto: Nina Brun

Jan, du har vært med LandsByLiv fra begynnelsen i 2004. Hvordan startet det hele opp?

Det var Camphill-landsbyene som tok initiativ til oppstart av bladet Landsbyliv. Vi var en liten redaksjon bestående av Dag Balavoine som var den kreative bidragsyteren, Ingerlise Nicolaisen som samlet stoff fra grasrota, og jeg.

Og hvordan utviklet bladet seg?

Bladet utviklet seg i samarbeid mellom de antroposofiske omsorgsstedene. Det ble bygget opp et nettverk mellom stedene gjennom grunnutdannelsen for Helsepedagogikk og Sosialterapi. Vi ble kjent med folk på de andre stedene, og interessen for å gjøre noe sammen våknet. Bachelor-utdannelsen i Sosialpedagogikk på Berle er et viktig resultat av dette samarbeidet. Og jeg mener at Landsbyliv styrket dette samarbeidet. Dette var en vei som ikke bare gikk «rett fram». Vi hadde våre utfordringer.

Hva er det viktigste når det gjelder LandsByLiv?

Mitt hjerteanliggende er at landsbyboerne selv kan komme til orde. Etableringen av skrivegrupper på stedene var viktig. Jeg er bekymret for at medarbeiderne skal skrive «på vegne» av landsbyboerne.

Kan du fortelle litt fra den første skrivegruppen?

I utsendelsen av de første utgavene ble det mye «frimerkeslikking» og merking av konvolutter. Dette satt jeg alene med. Etter hvert hadde Borgny Berglund en god idé (Borgny og hennes mann Svein Berglund var viktige redaksjonsmedlemmer i Landsbyliv fra 2009 til 2011) og sa: Kan du ikke be landsbyboerne på Solborg hjelpe deg med dette? Og slik ble det. Nøkkelen i Camphill-fellesskapet er at vi gjør ting sammen. Klistring av adresselapper ble en sosial begivenhet. De fleste av abonnentene var kjente og gode venner. Ut fra dette samarbeidet utviklet det seg en skrivegruppe. Her har jeg opplevd mye skriveglede. Høydepunktene i skrivegruppen er når vi sammen blir gjennom den ferske utgaven av LandsByLiv, og jeg hører stoltheten i stemmen når det sies: «Dette har jeg skrevet!»

Jan, du har vært svært sentral og trofast med dine 11 år i LandsByLiv. Hva ønsker du for bladet framover?

Jeg tror jeg er en kjedelig og ryddig type. Kanskje jeg kan sies å ha vært en slags «mannen med lampen» som i Goethes eventyr om den skjønnelilje og den grønne slangen. Mannen bærer lampen, men hans lampe kan ikke lyse alene. Mannens lykt skinner bare sammen med andre. Jeg har levet kontinuerlig med bladet i disse årene og hatt bidrag i alle nummer. Hva jeg ønsker for bladet framover? At LandsByLiv kan selges i Narvesenkioskene!

Glimt fra Jans livsvei

Om Jan selv betegner seg som «kjedelig», så har han ikke hatt et kjedelig liv! Her er noen glimt fra hans livsvei.

Jan forteller at han er et «papir-menneske». Han elsker papir. Nettutgave av LandsByLiv er ikke hans greie. Han vil ha noe å ta i. Jan er oppvokst med bøker og lesing. Det ligger i genene. Bestefar hans var journalist, og faren var journalist og forfatter. Jan er født i 1949, men da han var 7 år gammel flyttet familien til England. Der begynte han på engelsk Grammar School. Engelsk ble hans morsmål. Han har aldri gått på skole i Norge. I England møtte han sin kone Ruth. Sammen flyttet de til en Kibbutz i Israel hvor de bodde i mange år. Her fikk de tre barn. Fellesskapstanken har alltid vært sentral i livet hans. Jan og familien fikk et friår fra kibbutzen i 1991, og reiset til Norge for å bo og arbeide på Vidaråsen det året. 9 år senere, da Brobyggerskolen startet på Solborg, ble de fengnet av denne impulsen, og i år 2000 valgte Jan og familien å flytte til Norge.

På Solborg ble Jan engasjert i kurs for landsbyboere. Et av temaene var eventyr. Flere av landsbyboerne hadde ikke fullført grunnskole, og Jan i samarbeid med blant annet Maria Bjune tok initiativ til et samarbeid med Helsepedagogisk skole på Hovseter slik at tre landsbyboere fikk gjennomført to-tre års videregående opplæring. «Landsbyskolen» fikk godkjenning og støtte gjennom

Utdanningsdirektoratet. (Les mer om dette i Landsbyliv nr. 4, side 9).

Jan har mange jern i ilden og brenner for mye. Han har utgitt flere bøker om Camphill, og om Permakultur. Han er også en etterspurt kursholder i permakultur og har holdt kurs bl.a. i Palestina, Island og Estland det siste året.

Om ett år blir han pensjonist og gleder seg til å skrive flere bøker. Han har noen bøker i «hodet», bl.a. om naturopplevelser. Og en bok om seg selv for barn og barnebarn.

Vi er spent på fortsettelsen! Takk for din trofasthet og engasjement for LandsByLiv!
